

Te vagy a mindeneknek őre,  
 Te vagy a tavasznak bizó álma,  
 Te vagy a hajnal titkos csendje  
 S virágban Rólad zsong a lárma:  
 Bogárcák hálás zümmögése.  
 Tavasznak lelkes lüktetésén  
 Te vagy Uram az örök ihlet,  
 Ilyenkor nincs kezében villám  
 S mi elfeledjük vétkeinket,  
 Bódultan, nagy, szerelmes szívvel  
 Egész lelkünket Feléd tárjuk  
 És nincsen bennünk semmi árnyék:  
 Tűz hamvasztotta el a multunk.  
 Várnak Reád csudás parádék  
 Szent hódolattal. Örök Isten  
 Üdvözlégy szent Tavasz Királya.

Tóth Ede.

## Tavasz van . . .

A fiú lágyan bámulja a lányt,  
 ki ablakából reá visszanéz  
 s tekintetük összeölelkezik.  
 Tavasz, tavasz van: ennyi az egész!

Az elsőemeleti kis cseléd  
 most dalba kezd és száll, száll tompa altja.  
 Az öreg nyugdíjas lent a ligetben  
 kopott kabátja gallérját lehajtja.  
 Kis pékinas hetykén füttyülve száguld,  
 biciklijén csattog a rossz pedál  
 és a nyulánk, tizenhatéves bakfis  
 a selyem-kirakat előtt megáll.

Kacsingat már a kandi ibolya  
 a nyújtózkodó, friss bokor alól.  
 Egy fiú s lány egymás szemébe néz  
 és tekintetük indulót dalol.  
 A végtelenből most halkán megindul  
 s dobolni kezd millió szívverés.  
 Mi az, mi történt tegnap óta?

Tavasz, tavasz van: ennyi az egész!

Kimizsi Andor.